

Sygn. akt II Ka 660/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk SO Dariusz Półtorak (spr.)
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2015 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt II K 490/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę oskarżonego A. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 660/14

UZASADNIENIE

A. K. oskarżony był o to, że w dniu 10.05.2013r. w miejscowości (...), ul. (...), gm. M., pow. (...), woj. (...), jechał jako kierujący samochodem marki (...) nr rej. (...) po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym nie zastosował się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Maz. z dnia 30.04.2013r. sygn. akt II K 133/13 zakazującego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Wyrokiem z dnia 29 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. oskarżonego A. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a §4 kk z tym, że opis czynu zmodyfikował i przyjął, że miał on miejsce 10 maja 2014 r. i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 zł tytułem opłaty oraz 90 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając go w całości i zarzucił rozstrzygnięciu Sądu I instancji wadliwe przyjęcie, iż przestawienie przez niego pojazdu na prywatnej posesji stanowiło „poruszanie się” w ruchu drogowym. W apelacji zawarty był wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wskazanych w apelacji świadków i uniewinnienie go lub rozważenie możliwości umorzenia postępowania z uwagi na znikomą szkodliwość zarzucanego mu czynu.

Na rozprawie odwoławczej oskarżony popierał apelację i wnioski w niej zawarte, natomiast prokurator przyłączył się do wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zawarty w apelacji wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest zasadny, albowiem przy rozpoznaniu sprawy nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności, niezbędne do wydania końcowego merytorycznego orzeczenia.

A. K. stoi pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk, do którego znamion należy m.in. kierowanie osoby będącej w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Dlatego oczywistym jest i nie wymaga to szerszego wywodzenia, że odpowiedzialności za ten występki odpowiada jedynie osoba nietrzeźwa prowadząca pojazd mechaniczny w miejscu, w którym taki ruch lądowy (drogowy) się odbywa. Zebrane w trakcie dotychczasowego postępowania dowody i poczynione w oparciu o nie ustalenia faktyczne, nie dają całkowitej pewności, iż z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Już w trakcie postępowania przygotowawczego (k.11-12) oskarżony ustosunkowując się do postawionego mu zarzutu stwierdził, iż został zatrzymany do kontroli drogowej w trakcie przestawiania samochodu na inne miejsce parkingowe, na prywatnej posesji należącej do właściciela sklepu znajdującego się w miejscowości (...) i do tego jedynie miało ograniczyć się jego kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Analogicznej treści wyjaśnienia oskarżony złożył na rozprawie (k.28). Pomimo takiej treści wyjaśnień, zarówno organy ścigania – na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sąd - w trakcie postępowania jurysdykcyjnego, nie podjęły żadnych działań, nie przeprowadziły dowodów pozwalających na zweryfikowanie takiej treści wyjaśnień oskarżonego i ustalenie, czy plac/posesja, po którym poruszał się A. K. może być uznane za miejsce, o którym mowa w art. 178a § 4 kk, a więc za obszar, na którym odbywa się ruch lądowy. Czynności przeprowadzone w postępowaniu przygotowawczym ograniczyły się praktycznie do załączenia notatki urzędowej, protokołu z przebiegu badania stanu nietrzeźwości dokumentujących sam fakt przeprowadzenia kontroli drogowej oraz odebrania wyjaśnień od oskarżonego. Zaniechano przeprowadzenia fundamentalnej czynności, jaką jest chociażby przesłuchanie funkcjonariuszy policji przeprowadzających czynności w przedmiotowej sprawie, co pozwoliłoby ustalić okoliczności zatrzymania oskarżonego. Jest to istotne o tyle, że nawet przy ewentualnym ustaleniu, że oskarżony kierował samochodem w ruchu lądowym (a więc w miejscu, gdzie taki ruch się odbywa) inaczej oceniać należy społeczną szkodliwość czynu – co niewątpliwie rzutuje m.in. na wymiar kary, w sytuacji gdy ma to miejsce na drodze publicznej, a inaczej, gdy kierowanie tym pojazdem polega na kilkumetrowym przestawieniu go na przysklepowym parkingu. Zaniechania, których dopuściły się organy ścigania, a następnie sąd, skutkować musiały uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Rejonowy w całości przeprowadzi przewód sądowy, w tym dowody wnioskowane przez oskarżonego w apelacji, ustali i przesłucha funkcjonariuszy policji, którzy dokonali zatrzymania i badania stanu nietrzeźwości oskarżonego. Niezbędnym wydaje się również dokonanie oględzin miejsca, w którym doszło do zatrzymania oskarżonego – według jego twierdzeń miał to być przysklepowy parking położony na prywatnej posesji, jak i zwrócenie się do właściciela posesji o udostępnienie ewentualnego nagrania z kamery przemysłowej. Z uwagi na ilość i rodzaj wskazanych wyżej czynności, które są niezbędne do pełnego wyjaśnienia sprawy, Sąd Rejonowy rozważy możliwość skorzystania z instytucji, o której mowa w art. 344 § 1 kpk. Po uzupełnieniu materiału dowodowego sąd dokona niezbędnych ustaleń, a rozstrzygając o winie oskarżonego w tym o zaistnieniu przesłanki w postaci „ruchu lądowego” będzie miał na względzie orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym zakresie (m.in. postanowienie z 28 maja 2008 r. , IV KK 29/08, OSNKW 2008/1/1163, wyrok z 15 grudnia 2011r. II KK 184/11, Prok. i Pr. 2012/314).

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 437 § 2 kpk Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.

eo